

Pater Ludovicus Adrianus (Ludo) Bleys C.Ss.R werd geboren op 17 oktober 1906 in Tilburg. Hij was de zoon van Adriaan Bleys en Johanna Maria Meijers

Hij ging naar de lagere school in Tilburg en zat daarna in Roermond en Vaals op het Klein Seminarie. Vervolgens ging hij naar het Noviciat van de Paters Redemptoristen in Den Bosch en het Groot Seminarie in Wittem. Hij werd priester in september 1931 en was een aantal jaar leraar latijn in Nijmegen. In juli 1939 ging hij naar het Klooster in Roermond en werd kapelaan in Kapel in 't Zand in Roermond. Hij was als aalmoezenier actief bij De Jonge Wacht, de jeugdorganisatie van de Katholieke kerk. De Jonge Wacht was één van de jeugdorganisatie van de Katholieke kerk. De Jonge Wacht was niet aangesloten bij de Nationale Padvinderraad of onderdeel van de Katholieke Verkenners.

Bleys was zeer actief op vele fronten tijdens de oorlog in het verzet en betrok vele jonge mensen hierbij. Zijn verzetsnaam was "Lodewijk". Hij was een van de oprichters van de LO (Landelijke Organisatie voor Hulp aan Onderduikers) in zijn woonplaats Roermond (in Limburg Limburgse Onderduikorganisatie genoemd).

Omdat hij te bekend werd bij de Duitse Sicherheitspolizei werd hij begin 1944 voor zijn eigen veiligheid ontvoerd door de Knokploeg van Helden. Bleys vertrok op 18 april 1944 via Zwitserland en Frankrijk, waar hij reisgenoot was van Bram van der Stok na diens ontsnapping uit Stalag Luft III. Ze gingen naar het neutrale Spanje van generaal Franco. Hij wist van daaruit naar Engeland te komen waar hij in 10 augustus 1944 de regering in ballingschap informeerde over het verzet in Limburg.

In zijn verslag schetste hij een rooskleurig beeld van de LO en uitte kritiek op de Raad van Verzet (RVV) en de illegale pers, die hij te links vond. Later werd hij aalmoezenier bij de militaire staf van Prins Bernhard. Na zijn terugkomst in Nederland werd hij lid van de Grote Adviescommissie van de Illegaliteit. Aan het eind van de oorlog schreef hij een rapport dat zeer kritisch was over een aantal ministers van de Nederlandse Londense kabinetten in ballingschap en waarin hij het Militair Gezag ondersteunde.

Na de oorlog trok hij met collega verzetsstrijder Frits Slomp (Frits de Zwerver) het land door om over de achtergronden van het verzet te spreken. In 1945 zat hij in een jeep die bestuurd werd door Paul Dijkhoff op weg naar een spreekbeurt. Op de Arkelsedijk buiten Gorinchem kreeg de auto een klapband en stortte de dijk af. Bleys kreeg het voertuig op zijn lichaam, raakte zwaargewond en overleed diezelfde dag, op 17 augustus 1945, in het ziekenhuis. Uit onderzoek aan de auto bleek er een voorwiel was losgelopen en de boutgaten waren ingescheurd. Of dit slijtage of opzet was kon niet vastgesteld worden. Het verhaal ging dat de jeep in onderhoud was bij een garage in Utrecht. Daar werkten een aantal voorwaardelijk

vrijgelaten NSB'ers die vertelden dat zij heel simpel een auto-ongeluk konden arrangeren. Of er daadwerkelijk sabotage is gepleegd is nooit opgehelderd. Op zijn begrafenis sprak Prins Bernhard. Bleys werd begraven op het Kloosterkerkhof aan de Parklaan 3 in Roermond.

Hij ontving postuum het Verzetskruis 1940-1945 en het Kruis van Verdienste.

Op 30 augustus 1945 verzamelt een groep oud-Jonge Wachters zich bij het graf van Pater Bleijs. Pater Bleijs is 15 dagen eerder overleden, en bij zijn graf wordt besloten om, nu de oorlog voorbij is, weer te starten met bijeenkomsten. Men besluit dit te doen onder de vlag van de – toen nog – Katholieke Verkenneren. Ter ere van hun verzetsheld zal de nieuwe groep zijn naam krijgen, en zo wordt uiteindelijk op 15 februari 1946 de Pater Bleijsgroep opgericht. Frans Munnicks, een bekende vanuit de Jonge Wacht en tevens behulpzame verzetsvriend van Bleijs, zorgt op 8 augustus 1947 voor de officiële inschrijving bij de Katholieke Verkenneren, waarmee de Pater Bleijsgroep aangesloten is bij de Nationale Padvindersraad, tegenwoordig bekend als Scouting Nederland. Naast de Welpen en Verkenneren wordt er ook nog een Stam opgericht. Deze Lodewijkstam – vernoemd naar de verzetsnaam van Bleijs – komt in 1954 in het nieuws nadat ze het Verkennerenrecord voor de langste touwbrug verbreken.

Ook in Sassenheim, Rijswijk, Zwolle, Haarlem en Amsterdam werden groepen met deze naam opgericht.

Tijdens de jaarlijkse samenkomst van alle Limburgse leidinggevenden van Jong Nederland, de Sparvaert, op zondag 8 mei 1949 werd op de Spar een eenvoudig gedenkteken onthuld ter herinnering aan de tijdens de Duitse bezetting in 1940-1945 gevallen en omgekomen Aalmoezeniers en Leaders van de Jonge Wacht en van Jong Nederland in Limburg. Hun namen zijn in het eikenhout gebeiteld. Met het verstrijken van de tijd verdween van velen de herinnering aan hun naam en aan hun goede daden. Een oproep in de rubriek Spoorloos van de Limburgse Dagbladen van 20 februari 2006 bracht velen in beweging. Het leidde tot de invulling van de ontbrekende gegevens over hun levensloop. Bij het monument werd een informatiepaneel met informatie geplaatst.

Meer informatie

[Ludo Bleys - Wikipedia](#)

[Geschiedenis - Scouting Pater Bleijsgroep](#)

[Ludovicus Adrianus Bleijs \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[De rooms-katholieke kerk en de grenzen van verzet in Nederland tijdens de Tweede Wereldoorlog.pdf \(niod.nl\)](#)

[Nederlandse Ridderorden en Onderscheidingen](#)

[Haalen, verzetsmonument - Nationaal Comité 4 en 5 mei Monument \(de-spar.nl\)](#)

[Gorinchem, monument aan de Arkelsedijk - Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Roermond, verzetsplaquette bij de Kapel in 't Zand - Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)
[Scouting Pater Bleijsgroep - Kapel in 't Zand Roermond](#)

[Jonge Wacht - Wikipedia](#)

[Het verborgenfront h6-2.pdf \(rug.nl\)](#)

[Ludovicus Adrianus Bleijs \(Tilburg, 17 oktober 1906 - Gorinchem, 17 augustus 1945\) - Netwerk](#)

[Oorlogsbronnen](#)

[| Nationaal Archief](#)

TER HERINNERING
aan den ZeerEerwaarden Pater
LOUIS BLEIJS C.s.s.R.

Geboren te Tilburg 17 Oct. 1906, in het klooster getreden te 's Bosch 7 Sept. 1925. Priester gewijd te Wittem 23 Sept. 1931. Lector aan het St. Alfonsus-Seminarie te Nijmegen 1932-'38. Kapelaan aan de Kapel in 't Zand 1939-'44. Hoofdaalmoezenier van de B. S. en verbonden aan de Staf van Z. K. H. Prins Bernhard in 1944.

Door een dodelijk auto-ongeval om het leven gekomen bij Gorkum de 17 Aug. 1945, na voorzien te zijn van de laatste H. Sacramenten en de 21 Aug. d.a.v. begraven te Roermond.

—

Zelden zag het Rectoraat zich zo node een priester ontvallen, als door dit onverwacht en tragisch heengaan. Want iedereen verliest in hem zijn onwaardeerbare steun: voor de jeugd was hij een bezieler, voor de armen een vader, voor de beproefden een leidsman, voor de bedreigden een redding, voor allen een vriend.

Door Gods vaderlijke Goedheid verrijkt met bewonderenswaardige gaven, stelde hij al zijn krachten van geest en hart in dienst van God, zijn Congregatie, zijn Rectoraat, zijn Vaderland, zijn Volk. Vijf moeilijke jaren droeg hij de zware lasten, zonder de verantwoordelijkheid op de schouders van anderen te laden. En dat in alle bescheidenheid, innerlijk evenwicht en blijmoedigheid.

God riep hem plotseling, terwijl allen nog zoveel van hem verwachtten. Maar hij, die steeds bereid stond voor allen, stond zeker bereid voor God. Zijn aandenken blijft ons een bemoediging.

VRIENDEN VAN DE VERZETSTRIJD
IN NEDERLAND.

Voor ons zal vooral een bemoediging blijven de gedachte, welke heel zijn werk beheerste en welke hij neerlegde in zijn laatste woorden, op Limburgse bodem gesproken: — „Vrienden van het verzet, in ons volkslied zingen wij: Mijn schilt ende betrouwen sijt Ghij, o Godt mijn Heer: op U so wil ick bouwen. — Bouwt op God, dan alleen bouwt gij goed. Dan is een gelukkige toekomst verzekerd. Dan hebben wij alles gewonnen, al hebben wij in 't verleden veel verloren”.

Zo waren zijn laatste woorden, zo waren al zijn daden.

Bouwend op God wist hij zich zelf te vergeten en werd hij een steun en een kracht voor allen, die in nood en gevaar verkeerden.

Zo werd hij de vriend van de talloos velen die hun leven en hun vrijheid aan hem te danken hebben.

Zo werd hij de vriend van de onderduikers, krijgsgevangenen en piloten, die hij bij dag en bij nacht op zocht in kamers en kelders, in bossen en ondergrondse schuilplaatsen om voor hen de bronnen te openen van goddelijke kracht en weerstand.

Zo werd hij de vriend van allen, die hun beste krachten inzetten voor God en Vaderland.

Zo werd hij de priester, die wees op God, leidde naar God, bouwde op God.

Zo bouwende is hij midden uit zijn werk van ons heengegaan. Werken wij verder met de herinnering aan dezen onvergetelijken vriend en aan zijn woord en daad:

„BOUWT OP GOD, DAN BOUWT GIJ GOED”

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.